

Segédlet a felszín alatti tartályok méretének kiválasztásához

A hatékony vízvizsztatás érdekében a tartály méretét az egyéni igényekhez és az adott terület éghajlati viszonyaihoz kell igazítani.

Először is, számítsuk ki a tetőfelületről gyűjthető vízmennyiséget az alábbi képlettel:

$$U_w = P_d \cdot S_o \cdot \eta$$

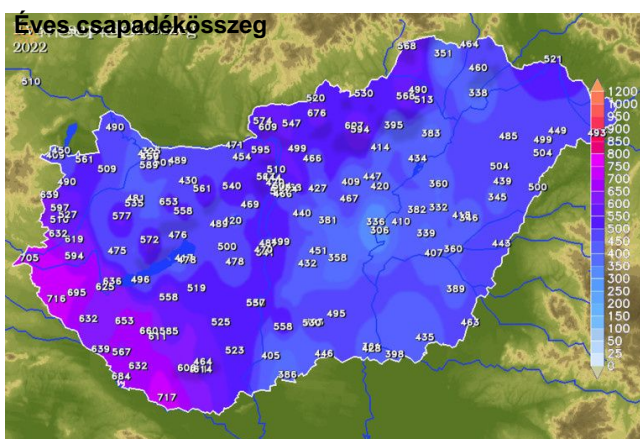
ahol:

P_d [m²] - a vízgyűjtő felület (a tető vízszintes vetületével kell kiszámítani)

S_o [l/m²/év] - az adott terület átlagos csapadékmennyisége

η - a tetőfedő anyag korrekciós tényezője:

- mázas cserép: 0,9
- kerámia cserép: 0,8
- pala: 0,8
- cementcserép: 0,6
- kavicsos tető: 0,6
- zöldtető: 0,3 - 0,5

Ez az eredmény, az ún.évi csapadékvíz hozam.

Az U lehetővé teszi a tetőfelületre hulló csapadékvíz éves mennyiségének meghatározását.

A tartályt úgy kell kiválasztani, hogy csapadékos időszakokban vizet tudjon összegyűjteni, amit később felhasználhatunk. Ez az úgynevezett Készlet. Ezért az U vízhozam értékét meg kell szorozni az esetleges aszály becsült időtartamával. Erre 21 napot szoktak számolni.

A tervezett tartály végső kapacitását a következő képlet határozza meg:

$$V_z = U_w \cdot 21/365 \text{ [l]}$$

A V meghatározása után kiválasztható a megfelelő tartály.

A gyűjtőrendszer kialakításánál vész-túlfolyó rendszert is kell tervezni!

A tartály túlfolyás elleni védelme és a nedvesség helyben tartása érdekében a felesleges vizet szivárogtató blokkok vagy alagutak segítségével a talajba kell engedni.

